

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/21/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201524
Dátum vydania rozhodnutia:	27.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6013201524.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Ľubice Filovej, v právnej veci navrhovateľa: J. proti odporcovi: Obec Beňuš, Beňuš 355, 976 64 Beňuš, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 708/2013 zo dňa 28.08.2013, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k 25Sp/52/2013-13 zo dňa 13. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k 25Sp/52/2013-13 zo dňa 13. decembra 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k 25Sp/52/2013-13 zo dňa 13. decembra 2013 rozhodnutie odporcu z č. 708/2013 zo dňa 28.08.2013 potvrdil. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal a súčasne ho zaviazal zaplatiť súdny poplatok.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z predloženého administratívneho spisu mal preukázané, že Odporca rozhodnutím č. 708/2013 zo dňa 28.08.2013 podľa § 2c zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení určil v katastrálnom území U. pre rodinný dom na pozemku KN-C parcelné č. XXXX v časti obce R. súpisné číslo: XXX, pre stavebníka Z., rod. N., r.č. XXXXXX/XXX, U., R. XXX v podiele 1/1; v odôvodnení rozhodnutia odporcu uviedol, že rozhodnutie sa vydáva na základe žiadosti J. (navrhovateľ) zo dňa 28.08.2013 doplnenej prílohami podľa § 6 ods. 1 vyhlášky č. 31/2003 Z.z.; z predložených príloh žiadostí podľa odporcu vyplýva, že vlastník uvedený rodinný dom nadobudol na základe dedičského rozhodnutia N 296/99, NZ 265/ NZ 265/99, Dnot 85/96; navrhovateľ na predpísanom tlačive obecného úradu odporcu požiadal dňa 28.08.2013 o vydanie rozhodnutia o pridelení súpisného čísla na rodinný dom za svoju matku Z., nar. XX.XX.XXXX; podľa

žiadosti jednalo sa o rodinný dom, kde má vlastník trvalý pobyt, a to dom v obci U. - R. XXX. Ďalej krajský súd z vyjadrenia odporcu zistil, že matka navrhovateľa Z., rovnako ako aj navrhovateľ mali trvalý pobyt zapísaný na adrese U., pričom matka navrhovateľa dňa XX.XX.XXXX zomrela, v súvislosti s dedičským konaním požiadal notár JUDr. Štefan Demian o predloženie rozhodnutia o určení súpisného čísla na predmetný rodinný dom č. XXX, keďže tento nemal list vlastníctva.

Krajský súd konštatoval, že odporca v danom prípade nepochybne postupoval v súlade so zákonom, a to s ustanovením § 2c ods. 1 až 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a vydal rozhodnutie o určení súpisného čísla pre matku navrhovateľa Z., zomrelú dňa XX.XX.XXXX. Rozhodnutie vydal s poukazom na vlastné poznatky o nadobudnutí predmetného domu matkou navrhovateľa, ako aj na základe dedičského rozhodnutia uvedeného v odôvodnení rozhodnutia.

Krajský súd považoval rozhodnutie odporcu za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom, ktoré navyše nebolo ani v rozpore so samotnou žiadosťou navrhovateľa o určení súpisného čísla zo dňa 28.08.2013, keď v žiadosti navrhovateľ žiadal pridelenie súpisného čísla v mene svojej matky Z. N., a aj preto odporca v rozhodnutí uviedol meno stavebníka (vlastníka) Z.. Krajský súd poukázal na to, že z predmetného rozhodnutia bude môcť notár JUDr. Štefan Demian vychádzať pri rozhodovaní o vypořádání dedičstva po zomrelej matke navrhovateľa J..

Krajský súd napadnuté rozhodnutie správneho orgánu ako vecne správne potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania, pretože v konaní nebol úspešný podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.. Zároveň krajský súd zaviazal navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb., nakoľko je poplatníkom, keďže podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Posudzujúc jeho odvolanie podľa obsahu v zmysle § 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 41 ods.1,2 O.s.p. žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z dôvodov písomného odvolania vyplýva, že navrhovateľ svoje odvolanie odôvodnil tým, že sa aj osobne podieľal na zveľaďovaní rodinného domu, a preto bol vo veci nedostatočne zistený skutkový stav. Uviedol, že v roku 1968 bol dom prepísaný na jeho babku, o čom prikladá doklady. Záverom žiadal o vysvetlenie, na základe akého zákona mu bol zobrať nárok na poberanie maminho dôchodku.

III.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že trvá na dôvodoch vyjadrených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ako aj na dôvodoch uvedených vo vyjadrení k odvolaniu. Vo vzťahu k finančným záležitostiam navrhovateľa uviedol, že tieto neboli predmetom uvedeného rozsudku a nesúvisia s vydaním rozhodnutia o pridelení súpisného čísla.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľa (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutie odporcu Obce Beňuš, č. 708/2013 zo dňa 28.08.2013.

Predmetom preskúmvacieho súdneho konania bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým odporca rozhodoval o žiadosti navrhovateľa na pridelenie súpisného čísla k rodinnému domu.

V.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov §§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl.2 ods.2 ústavy.

Podľa § 2c ods.1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov Obec určuje, mení alebo zrušuje súpisné číslo a orientačné číslo bytovým budovám a nebytovým budovám (ďalej len "budova"), vedie evidenciu súpisných čísiel a evidenciu orientačných čísiel a udržiava ju v aktuálnom stave. Obec zmení alebo zruší súpisné číslo alebo orientačné číslo aj bez žiadosti, ak sa zmení alebo pominie dôvod, pre ktorý bolo určené.

Podľa § 18 ods.1,2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok, konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správneho orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods.1,2,4 správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods.1,2 správneho poriadku).

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa žalovaný správny orgán v správnom konaní postupoval náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistil skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnil a v konaní sa nedopustil ani takej vady, ku ktorej by musel súd prihliadnuť z úradnej povinnosti a ktorá by mala za následok nezákonnosť jeho rozhodnutia. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď rozhodnutie odporcu napadnuté

opravným prostriedkom navrhovateľa potvrdil.

Predpokladom začatia správneho konania o pridelenie súpisného čísla § 2c zákona č. 369/1990 Zb. bolo podanie žiadosti. Zo skutkových zistení danej veci je zrejmé, že žalovaný správny orgán preskúmaným rozhodnutím rozhodoval o žiadosti navrhovateľa o pridelenie súpisného čísla k rodinnému domu, v ktorom žil so svojou matkou Z. N. a ktorý po jej smrti bol predmetom vyporiadania dedičstva po nej. Preskúmaným rozhodnutím odporca ako príslušný správny orgán v zmysle § 2c zákona č. 369/1990 Zb. žiadosti navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel tak, že k predmetnému rodinnému domu pridelil súpisné číslo XXX. Súd prvého stupňa v odôvodnení správne konštatoval, že z predmetného rozhodnutia bude môcť notár JUDr. Štefan Demian vychádzať pri rozhodovaní o vyporiadaní dedičstva po zomrelej matke navrhovateľa.

Pokiaľ navrhovateľ záverom odvolania žiadal vysvetlenie, na základe akého zákona mu bol zobratý nárok na poberanie maminho dôchodku najvyšší súd k uvedenému konštatuje. Najvyšší súd ako súd odvolací v danej preskúmanej veci nemá dostatok právomoci sa zaoberať takouto žiadosťou navrhovateľa. Nárok na poberanie dôchodku navrhovateľa nebol predmetom správneho konania a ani rozhodnutia žalovaného správneho orgánu - odporcu o pridelení súpisného čísla. Predmet súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je určený predmetom rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a rozsah súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov opravného prostriedku žiadateľa o prieskum napadnutého rozhodnutia správneho orgánu súdom. Pokiaľ teda navrhovateľ žiadal o vysvetlenie, z akých dôvodov mu bol zobratý dôchodok po jeho matke, touto jeho žiadosťou sa súd v tomto konaní nemohol zaoberať. Odvolací súd upriamuje však pozornosť navrhovateľa na to, že takouto žiadosťou sa môže obrátiť na Sociálnu poisťovňu - príslušnú pobočku podľa miesta jeho bydliska, ktorá ako príslušný správny orgán je oprávnená konať a rozhodovať o nároku na dôchodok. Právne poradenstvo mu môže na základe jeho žiadosti poskytnúť Centrum právnej pomoci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd po prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a procesného postupu mu predchádzajúceho zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že rozhodnutie odporcu je v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

Odvolací súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250l a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku navrhovateľa a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa nimi náležite vysporiadal. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa, že vo veci nebol dostatočne zistený skutkový stav, a preto na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu poukazom na závery uvedené vyššie odvolací súd považoval námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľovi náhradu trov tohto konania nepriznal pre jeho neúspech v tomto konaní a odporcovi zákonodarca náhradu trov konania súdneho prieskumu nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.